

DE VITA CLAUSTRALI.

(Ex cod. carthusiæ Gemnicensis eruit ven. P. Leopoldus Wydemann; edidit R. P. Bern. Pez
ubi supra, col. 363.)

Claustralis vita est ab ipso Domino instituta. Hæc spiritualiter decem rebus assimilatur; sicut tota Ecclesia decem virginibus comparatur. Est enim imprimis similis littori maris, quod de periculo maris venientes recipit, et pro securitate soliditatis patriæ restituit. Totum quippe id sæculum est ut mare procellosum, quia sic turbatur bellis, ut mare procellis, et ideo qui inter insidias inimicorum timore æstuant, sunt velut hi, qui in tempestate maris fluctuant, qui vero inter bella et seditiones habitant, sunt ut hi, qui inter procellas et ventos navigant. Qui autem in pace degunt, sunt ut hi, qui in tranquillo mari navem vehunt; de quibus est dubium utrum ad littus incolumes perveniant. Multi enim cum ad littus pervenerint, juxta littus incauti undis submerguntur. Qui autem littus cum onere attingunt, sunt hi, qui ad claustum perveniunt; in quo secure venientes ad Patriam cœli redeunt. De hoc littore in Evangelio legitur, quod sagena missa piscibus plena in littus est educta, et boni pisces in vasa sunt eiecti; mali autem foras ejecti (*Matth. XIII*); quia videlicet sunt plures homines de sæculo per reæ Scripturæ extracti, et in claustralem vitam perducti. Obedientes ab angelis in paradysum recipiuntur, inobedientes foras in supplicium mittuntur. Sed et boni pisces sunt, qui in spiritali professione usque in finem perseverabunt; mali vero pisces sunt, qui relicto claustro ad sæculum redeunt.

Secundo est claustum ut umbraculum, quod itinerantes obumbrat, et ab æstu refrigerat. Omnes enim, quos in negotiis sæculi cura anxiat, et sollicitudo premit, sunt, ut hi, qui difficile iter in magno æstu agunt, et umbrosum locum, quo se refrigerent, quærunt. Qui dum ad claustum Dei festinant, quasi in umbraculum declinant, in quo verum refrigerium inveniunt, et ut propheta ait: Securitatem a turbine, et a pluvia, vel ab hostibus et bellis (*Isa. IV*).

Tertio est ut lectus in quo requiescunt laborantes. Qui enim sub duro dominio sunt, et terrenis opibus inserviunt, in magno labore sunt. Hi cum ad claustum perveniunt, quasi a labore in lecto

A requiescunt. De quo lecto dicit Dominus in Evangelio: *Duo in lecto, unus assumetur, et alter relinquetur (Luc. XVII)*; significans duo genera hominum in claustro degentium, unum, quod carnalem requiem tantum diligit, aliud, quod spiritualem semper inquit.

Quarto est asylum vel domus refugii. Quia sicut in lege erat civitas fugitivorum, in quam rei confugiens ab hostibus salvabantur; ita claustum est unicum refugium reorum, in quo mundum fugientes a dæmonibus salvantur.

Quinto est schola infantium, in qua parvuli in Christo a Magistro regula ad virtutes informantur.

Sexto est gymnasium in Jerusalem constructum, B vel locus exercitii in Ecclesia constitutus, ubi tiro nes Christi ad varias pugnas vitiorum se exercent.

Septimo est ut carcer, in quo criminosi a lata via venientes incarcerantur, ut latam cœli aulam ingredi mereantur.

Octavo est caminus tentationis, in quo vasa gloriæ probantur, vasa vero contumeliæ reprobantur.

Nono est similis inferno, in quo pœnitentes purgantur, malevoli et duricordes suppliciis cruciantur.

Ad extremum et decimo assimilatur paradiso, in quo sunt deliciæ Scripturarum, varia exercitia justorum, diversa ligna pomorum.

C Igitur claustum est omnibus omnia; scilicet principibus, bellorum procellas fugientibus, est portus salutis; negotiatoribus, æstum curarum declinantibus, est refrigerii obumbraculum; servis vel arctatis, a nimio labore cessantibus, est lectus quietis; militibus hostes suos fugientibus, est certum asylum, ut firmum castrum; indoctis, schola virtutum inexercitatis, exercitium diversarum artium; vagis vel criminosi carcer, imo hospitium; inexpertis caminus probationis, pœnitentibus infernus purgans, rebellibus infernus crucians, sapientibus et charitate ferventibus paradysus affluens deliciis, æternis eos replens divitiis. Amen.